

عنوان مقاله:

بررسی ظرفیت‌های اقتباس پویانمایی (انیمیشن) از منطق الطیر عطار

محل انتشار:

متن شناسی ادب فارسی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

طیبه پرتوی راد - استادیار گروه زبان انگلیسی و مطالعات اسلامی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه حضرت معصومه (س)، قم، ایران

خلاصه مقاله:

متون ادبی ایران به‌ویژه متون کهن هیچ‌گاه برای نمایش به نگارش درنیامده است؛ ولی برخی از آنها ظرفیت‌های نمایشی دارد و فیلم‌نامه‌نویسان می‌توانند به شیوه‌های مختلف از آنها اقتباس و استفاده کنند. منطق الطیر عطار یکی از منظومه‌های ادب عرفانی و جزو شاهکارهای ادبیات کلاسیک فارسی است که با معارف عمیق و غنی، در زمره آثار اقتباسی در گونه پویانمایی (انیمیشن) می‌توان به آن توجه داشت. پویانمایی روایتی از دنیای غیرممکن‌هاست؛ دنیایی که شگفتی مخاطب را برمی‌انگیزد و با حرکت و تصویر و تخیل هر امر محالی را ممکن می‌کند. با این توصیف، نویسنده در این مقاله می‌کوشد به روش توصیفی - تحلیلی، عناصر ساختاری متون دراماتیک مانند ساختار نمایشی (کشمکش، گره‌افکنی، بحران و گره‌گشایی)، شخصیت‌پردازی، صحنه‌پردازی، گفت‌وگو و ... را با رویکرد ژانری و تمرکز بر گونه انیمیشن بررسی و ظرفیت‌های اقتباسی منطق الطیر در این قالب را بیان کند. تحلیل عناصر یادشده نشان می‌دهد منطق الطیر از ساختار منسجم داستانی مطلوبی برای بیان نمایشی برخوردار است؛ همچنین با داشتن ویژگی‌های حرکتی و تصویری و تخیلی، متن مناسبی برای فیلم‌نامه انیمیشن است. وجود شخصیت‌های پیچیده و جذاب نمادین، تنوع رنگ و حرکت، وجود مکان و زمان‌های مختلف و گوناگون در سفر و ... از دیگر ظرفیت‌هایی است که جنبه‌های تصویری این متن را برای اقتباس انیمیشن تقویت می‌کند.

کلمات کلیدی:

منطق الطیر عطار، ادبیات، اقتباس، پویانمایی (انیمیشن)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1183023>

